

اتحاد و روابط از هم گسیخته

بعد از ظهر روز سبت

مطالعه این هفته: دوم تیموتائوس باب ۴ آیه ۱۱؛ فلیمون آیات ۱ تا ۲۵؛ دوم قرنتیان باب ۱۰ آیات ۱۲ تا ۱۵؛ رومیان باب ۵ آیات ۸ تا ۱۱؛ افسسیان باب ۴ آیه ۲۶؛ متی باب ۱۸ آیات ۱۵ تا ۱۷.

آیه حفظی: « وقتی ما با خدا دشمن بودیم او با مرگ پسر خویش دشمنی ما را به دوستی تبدیل کرد، پس حالا که دوست او هستیم چقدر بیشتر زندگانی مسیح باعث نجات ما خواهد شد » (رومیان باب ۵ آیه ۱۰).

همانطور که دیده‌ایم، حتی پس از پنطیکاست رابطه میان ایمانداران در زمان‌هایی تنش‌آمیز بود. نمونه‌های مکرری از شیوه برخورد رهبران و اعضای کلیسا با چنین چالش‌هایی در کتاب مقدس ثبت شده است. این اصول امروزه برای کلیسا بسیار مهم می‌باشند. آنها نتایج مثبتی را که می‌توانند در زمان استفاده ما از کتاب مقدس برای برخورد با درگیری‌ها و حفظ وحدت‌مان در مسیح می‌آیند آشکار می‌سازند.

در درس این هفته، ما به روابط احیاء شده و اینکه چگونه روابط انسانی ما بر وحدت‌مان در مسیح تأثیر می‌گذارند، خواهیم پرداخت. رسالت روح‌القدس شامل نزدیک‌تر نمودن مردم به خدا و یکدیگر می‌باشد. این شامل شکستن موانع در رابطه‌مان با خدا و یکدیگر است. به طور خلاصه، بزرگترین نمایش قدرت انجیل، لزوماً آنچه کلیسا می‌گوید نیست، بلکه نحوه زندگی آن می‌باشد.

« اگر نسبت به یکدیگر محبت داشته باشید، همه خواهند فهمید که شاگردان من هستید » (یوحنا باب ۱۳ آیه ۳۵). بدون این محبت، تمام بحث‌های ما در مورد اتحاد در کلیسا هیچ خواهند بود.

* درس این هفته را مطالعه کنید تا برای روز سبت در ۱۷ آذر - ۸ December آماده شوید.

دوستی احیاء شده

پولس و برنابا برای شهادت دادن از عیسی با یکدیگر همکاری نمودند. اما بر سر اینکه آیا می‌توانند به کسی به هراسناکی یوحنا ملقب به مرقس اعتماد کنند، اختلاف نظر داشتند (اعمال رسولان باب ۱۵ آیات ۳۶ تا ۳۹). خطرات احتمالی موعظه انجیل به نوعی باعث شده بود یوحنا ملقب به مرقس، پولس و برنابا را ترک کند و به خانه بازگردد (اعمال رسولان باب ۱۳ آیه ۱۳).

« این ترک نمودن باعث شد که پولس به گونه‌ای نامطلوب و حتی گاهی بسیار شدید، مرقس را قضاوت کند. از طرف دیگر، برنابا تمایل داشت او را به دلیل بی‌تجربگی ببخشد. او احساس می‌کرد که مرقس نباید مأموریت را رها کند، زیرا شرایطی در او می‌دید که وی را برای خدمتگزار مفید مسیح بودن

مناسب می‌ساخت » - الن جی. وایت، *Ellen G. White, The Acts of the Apostles, p. 170*

اگر چه خدا از تمام این مردان استفاده کرد، اما مسائل میان ایشان حل نشده باقی ماند. رسولی که فیض را موعظه می‌کرد، باید این فیض را به واعظی جوان که نا امیدش کرده بود، گسترش می‌داد. رسول بخشش باید می‌بخشید. یوحنا ملقب به مرقس با آموزش‌های برنابا رشد نمود (اعمال رسولان باب ۱۵ آیه ۳۹) و در نهایت، قلب پولس ظاهراً از این تغییرات تحت تأثیر قرار گرفت.

نامه‌های پولس به تیموتائوس و کلیسای در کولسی چگونه رابطه جدید او با یوحنا ملقب به مرقس و اعتماد جدیدش به این واعظ جوان را آشکار می‌سازند؟ کولسیان باب ۴ آیات ۱۰ و ۱۱، دوم تیموتائوس باب ۴ آیه ۱۱.

اگر چه جزئیات آشتی پولس با یوحنا ملقب به مرقس ممکن است کامل نباشند، آنچه در کتاب مقدس ثبت شده است، واضح می‌باشد. یوحنا ملقب به مرقس به یکی از همراهان مورد اعتماد رسول تبدیل شد. پولس او را به عنوان «همکار» به کلیسای کولسی معرفی نمود. در پایان زندگی پولس، او به شدت تیموتائوس را تشویق نمود که یوحنا ملقب به مرقس را با خود به روم بیاورد زیرا «برای کار مفید بود» (دوم تیموتائوس باب ۴ آیه ۱۱). مأموریت پولس توسط واعظ جوان که مشخصاً بخشیده شده بود، غنی گردید. مانع میان ایشان شکسته شده بود و آنها قادر بودند برای هدف انجیل با یکدیگر همکاری کنند. مسایل میانشان هر آنچه که بود و هر چقدر که پولس رفتار پیشین خود در برابر یوحنا ملقب به مرقس را ممکن بود توجیه کند، اکنون تمام این‌ها را پشت سر گذاشته بودند.

ما چگونه می‌توانیم پیام‌های کسانانی که به ما صدمه زده و یا ناامیدمان کرده‌اند را ببخشیم؟ در عین حال، چرا بخشش همواره شامل بازبازی کامل رابطه قبلی نمی‌شود؟ و چرا همیشه به این نیازی نیست؟

دوشنبه

۱۲ آذر

از برده تا پسر

پولس در زمانی که در روم زندانی بود، برده فراری که به نام اونیسیموس را ملاقات نمود که از کولسی به رم گریخته بود. پولس متوجه شد که شخصاً ارباب اونیسیموس را می‌شناسد. رساله به فیلیمون، درخواست شخصی پولس از دوستش مبنی بر احیاء رابطه با برده فراری می‌باشد.

روابط برای پولس مهم بودند. رسول می‌دانست که روابط گسسته برای رشد روحانی و اتحاد کلیسا مضر بودند. فیلیمون در کولسی رهبر کلیسا بود. اگر او در برابر اونیسیموس تلخی نشان می‌داد، بر شهادت مسیحی و شهادتش از کلیسا برای جامعه بی‌ایمانان تأثیر می‌گذاشت.

فیلیمون آیات ۱ تا ۲۵ را بخوانید. چه اصول مهمی درباره روابط احیاء شده می‌توانیم در اینجا بیابیم؟ بیاد داشته باشید که واژه کلیدی، اصول می‌باشد.

در نگاه اول به نوعی تعجب آور است که پولس با قدرت بیشتری در برابر بدی‌های بردگی سخن نگفت. اما تدبیر پولس به مراتب مؤثرتر بود. انجیل بطور مطلوب تمام تمایزات طبقاتی را درهم می‌شکند (غلاطیان باب ۳ آیه ۲۸، کولسیان باب ۳ آیات ۱۰ و ۱۱). رسول اونیسیموس را به نزد فیلیمون بازگرداند اما نه به عنوان یک برده بلکه به عنوان پسرش در عیسی و برادر عزیز فیلیمون در خداوند (فیلیمون آیه ۱۶).

پولس می‌دانست که برده‌های فراری آینده‌ای تاریک در انتظار دارند. آنها ممکن بود در هر زمانی توقیف شوند. زندگی آنها محکوم به فقر و بی‌نوایی بود. اما اکنون اونیسیموس به عنوان برادر فیلیمون در مسیح و خدمت‌گزار مشتاق می‌توانست آینده بهتری داشته باشد. غذا، مسکن و کار او می‌توانست تحت حمایت فیلیمون تضمین شود. بازسازی یک رابطه شکسته شده می‌توانست تفاوتی اساسی در زندگی‌اش ایجاد کند. او به یک برادر محبوب وفادار تبدیل شد و با پولس در راه انجیل همکاری نمود (کولسیان باب ۴ آیه ۹). پولس چنان برای آشتی میان‌شان پر شور و مشتاق بود که حاضر بود هر هزینه‌ای که میان این دو ایماندار در عیسی بوجود آمد را از جیب خود پرداخت کند.

با اصول انجیل که در اینجا دیده می شود، چه چیزی می توانید بدست آورید که به شما در مواجهه با تنش ها و تقلاها و حتی شکست ها که در روابط خود با دیگران دارید، کمک کنند؟ این اصول چگونه می توانند از اختلال در اتحاد کلیسای محلی شما جلوگیری کنند؟

۱۳ آذر

سه شنبه

عطایای روحانی برای اتحاد

همانطور که در یکی از درس های گذشته دیدیم، کلیسای قرن نهم دارای مشکلات عمیقی بود. پولس در اول قرن نهم باب ۳ آیات ۵ تا ۱۱، باب ۱۲ آیات ۱ تا ۱۱ و دوم قرن نهم باب ۱۰ آیات ۱۲ تا ۱۵ برای التیام و احیاء که برای اتحاد کلیسا بسیار حیاتی می باشند، به چه اصولی اشاره می کند؟

در این آیات، رسول اصول حیاتی را برای اتحاد کلیسا شرح می دهد. او اشاره می کند که عیسی از خدمات مختلفی برای انجام مأموریت های مختلف در کلیسایش استفاده می کند حتی اگر چه همه آنها برای ساختن ملکوت خدا با یکدیگر کار می کنند (اول قرن نهم باب ۳ آیه ۹).

خدا ما را به همکاری و نه رقابت فرا می خواند. هر ایماندار، استعدادی توسط خدا یافته است تا در بدن مسیح در انجام رسالت او همکاری و به اجتماع خدمت نماید (اول قرن نهم باب ۱۲ آیه ۱۱). هیچ عطایای بزرگ تر یا کوچک تری وجود ندارد. همه برای کلیسای مسیح ضروری می باشند (اول قرن نهم باب ۱۲ آیات ۱۸ تا ۲۳). عطایای خدادادی ما برای نمایش خودپسندانه نیستند بلکه توسط روح القدس برای خدمت در انتشار انجیل عطا می شوند.

مقایسه کار خود با دیگران غیر عاقلانه می باشد زیرا باعث می شود احساس دلسردی یا غرور بکنیم. اگر فکر کنیم که دیگران بسیار « برتر » از ما هستند زمانی که خود را با ایشان مقایسه می کنیم احساس دلسردی خواهیم کرد و به آسانی در خدمتی که انجام می دهیم سست خواهیم شد. از سویی دیگر اگر فکر کنیم که کارهای ما برای مسیح تأثیرگذارتر از کارهای دیگران است، احساس غرور خواهیم کرد که چیزی است که هیچ مسیحی نباید داشته باشد.

هر دو نگرش، تأثیرگذاری ما برای مسیح و هم نشینی که با یکدیگر داریم را معیوب خواهند ساخت. چنان که در حوزه نفوذی که مسیح به ما داده است فعالیت می کنیم، لذت و رضایت در شهادت مان برای مسیح خواهیم یافت. تلاش های ما کارهای اعضای دیگر را کامل خواهد نمود و کلیسای مسیح گام های بزرگی را برای ملکوت خواهد برداشت.

آیا می‌توانید کسی را به یاد آورید که عطایایش در خدمت باعث حسادت شما شده باشد؟ (خیلی دشوار نیست، مگر نه؟) در عین حال، شما هر چند وقت یکبار از عطایای خود در مقایسه با دیگران احساس غرور می‌کنید؟ نکته این است که نگرانی‌های پولس واقعیتهای همیشگی در مورد بشر سقوط کرده می‌باشد. صرف نظر از جهتی که در آن سقوط می‌کنیم، چگونه می‌توانیم نگرش‌های متواضعانه‌ای که برای حفظ وحدت‌مان در مسیح ضروری می‌باشند را بیاموزیم؟

چهارشنبه

۱۴ آذر

بخشش

بخشش چیست؟ آیا بخشش رفتار کسی را که به ما ستم کرده است توجیه می‌کند؟ آیا بخشش من به توبه فرد خاطی بستگی دارد؟ اگر کسی که من از او دلخور هستم سزاوار بخشش من نباشد چگونه؟

آیات زیر چگونه به ما در درک ماهیت بخشش کتاب مقدسی کمک می‌کنند؟ رومیان باب ۵ آیات ۸ تا ۱۱؛ لوقا باب ۲۳ آیات ۳۱ تا ۳۴؛ دوم قرنتیان باب ۵ آیات ۲۰ و ۲۱؛ افسسیان باب ۴ آیه ۲۶.

مسیح در آشتی ما با خود ابتکار عملی بخرج داد. «این مهربانی خداست که شما را به توبه هدایت می‌کند» (رومیان باب ۲ آیه ۴). ما در مسیح در حالی که همچنان گناهکار بودیم، با خدا آشتی یافتیم. توبه و اعتراف ما باعث ایجاد آشتی نمی‌شود. بلکه مرگ مسیح بر روی صلیب باعث آن شد؛ وظیفه ما پذیرفتن آنچه برای ما انجام شد، می‌باشد. درست است که ما نمی‌توانیم تا زمانی که به گناهانمان اعتراف نکرده‌ایم، برکات بخشش را دریافت کنیم. این بدین معنا نیست که اعتراف ما در قلب خدا بخشش ایجاد می‌کند. بخشش همواره در قلب او بوده است. در عوض، اعتراف، ما را قادر به دریافت آن می‌سازد (اول یوحنا باب ۱ آیه ۹). اعتراف به خطا مهم و حیاتی است، نه به این دلیل که نگرش خدا نسبت به ما را تغییر می‌دهد، بلکه به این دلیل که نگرش ما نسبت به او را تغییر می‌دهد. هنگامی که ما خود را تسلیم قدرت محکوم کننده روح القدس می‌کنیم تا به گناهانمان اعتراف نماییم، تغییر می‌یابیم.

بخشش همچنین برای خیریت روحانی ما نیز بسیار حیاتی می‌باشد. شکست در بخشیدن کسی که به ما ستم کرده است، حتی اگر سزاوار بخشش نباشند، می‌تواند به ما بیشتر از آنها لطمه بزند. اگر فردی به شما ستم کرده باشد و درد به دلیل قاصر ماندن شما از بخشش او، در درونتان وخیم شود، در واقع به ایشان اجازه می‌دهید بیشتر به

شما صدمه بزنند. اغلب چنین احساس‌ها و صدماتی دلیل اختلافات و تنش‌ها در کلیسا می‌باشند. صدمه حل و فصل نشده میان اعضای کلیسا به اتحاد بدن مسیح لطمه می‌زند. بخشش جدا از محکومیت ما بوجود می‌آید زیرا که مسیح ما را از محکومیت خود رها ساخته است. این رابطه دیگران نسبت به ما را توجیه نمی‌کند. ما می‌توانیم با کسی که به ما ستم کرده است، آشتی کنیم، به این دلیل که مسیح زمانی که ما بدی کردیم، ما را با خود آشتی داد. ما می‌توانیم ببخشیم زیرا بخشیده شده‌ایم. می‌توانیم محبت کنیم، به این دلیل که مورد محبت قرار گرفته‌ایم. بخشش یک انتخاب است. ما می‌توانیم انتخاب کنیم که صرف نظر از کارها یا نگرش‌های فرد دیگر، ببخشیم. این روح حقیقی عیسی است.

تمرکز بر روی بخششی که در مسیح داریم چگونه می‌تواند به ما کمک کند تا بیاموزیم که دیگران را ببخشیم؟ چرا بخشش چنین جنبه مهمی از تجربه مسیحی ما می‌باشد؟

۱۵ آذر

پنجشنبه

احیاء و اتحاد

متی باب ۱۸ آیات ۱۵ تا ۱۷ را بخوانید. سه مرحله‌ای که عیسی برای کمک به ما در حل مشکلات در زمانی که مورد ستم عضوی دیگر از کلیسا شده‌ایم به ما می‌دهد، کدامند؟ ما باید چگونه این سخنان را در شرایط کنونی خود بکار ببریم؟

تمایل عیسی در دادن مشاوره در باب ۱۸ متی برای کم ننگ داشتن اختلافات داخلی در کلیسا در کمترین حد می‌باشد. قصد او این است دو فرد درگیر بتوانند مشکل خود را حل کنند. به این دلیل است که عیسی می‌گوید، «اگر برادرت به تو بدی کند، برو و با او در تنهایی درباره آن موضوع صحبت کن. اگر به سخن تو گوش دهد برادر خود را باز یافته‌ای» (متی باب ۱۸ آیه ۱۵). هر چه تعداد افراد درگیر در اختلاف میان دو فرد بیشتر شود، مشاخره بیشتری بوجود خواهد آمد و هر چه بیشتر بر مناسبات مودت و دوستی سایر ایمانداران تأثیر خواهد گذاشت. مردم جانبداری کرده و خطوط نبرد کشیده خواهند شد. اما زمانی که مسیحیان تلاش می‌کنند که تفاوت‌های خود را بطور خصوصی و در روحیه محبت مسیحی و درک متقابل کنار بگذارند، فضایی از آشتی ایجاد می‌شود. این محیط برای کار کردن روح‌القدس در کمک به ایشان در تلاششان برای حل اختلافات مناسب است.

گاهی درخواست‌های فردی برای حل اختلاف مؤثر می‌باشند. در این موارد، عیسی از ما دعوت می‌کند که یک یا دو نفر را با خود ببریم. این مرحله دوم در آشتی باید همواره

پس از مرحله اول بیاید. هدف گرد هم آوردن مردم است و نه دور کردن آنها از یکدیگر. یک یا دو نفری که به جمع افراد در درگیری می‌پیوندند، برای تأیید نظر یک طرف یا مقصر دانستن طرف دیگر نمی‌روند. آنها در محبت و شفقت مسیحی به عنوان مشاوران و شرکای دعا به منظور شرکت در روند نزدیک ساختن دو فرد غریبه همکاری می‌کنند. مواقعی وجود دارد که هیچ کدام از تلاش‌ها برای حل مشکل جوابگو نیستند. در این مورد، عیسی به ما دستور می‌دهد مسئله را در کلیسا مطرح کنیم. او مطمئناً در مورد ایجاد وقفه در مراسم عبادت صبح سبت با مسئله اختلاف شخصی سخن نمی‌گوید. در صورت مؤثر نبودن دو مرحله اول برای آشتی دادن طرفین، مکان مناسب مطرح نمودن این مسئله، هیئت مدیره کلیسا است. بار دیگر، هدف عیسی برقراری آشتی است. هدف سرزنش نمودن یک فرد و تیره دیگری نمی‌باشد.

« از خشم در رسیدن به کینه‌توزی رنج نبرید. اجازه ندهید زخم چرکین شده و به کلمات زهرآلود تبدیل گردد تا ذهن کسانی که آنها را می‌شنوند را مسموم سازند. به افکار تلخ اجازه ندهید به پر نمودن ذهن شما و او ادامه دهند. نزد برادر خود بروید و در فروتنی و صداقت با او در مورد مسئله صحبت نمایید - «الن جی. وایت، -

Ellen G. White, *Gospel Workers*, p. 499

۱۶ آذر

جمعه

تفکری فراتر: مقاله «بخشش»، صفحات ۸۲۵ و ۸۲۶ را از دایره المعارف الن جی وایت بخوانید. «هنگامی که خدمتگزاران، مسیح را در وجود خود دارند، زمانی که تمام خودخواهی‌ها از بین برود، وقتی رقابت و تقلایی برای برتری وجود نداشته باشد و وحدت برقرار باشد، هنگامی که خود را تقدیس کنند، تا محبتشان نسبت به یکدیگر دیده و احساس شود، سپس فوران فیض روح القدس مطمئناً بر ایشان نازل خواهد شد و همچنین وعده خدا به هیچ وجه شکست نخواهد خورد» - الن جی. وایت، Ellen G. White,

Selected Messages, book 1, p. 175

«اگر ما در روز بزرگ خداوند با مسیح به عنوان پناهگاه و برج بلند خود بایستیم، باید تمام حسادت و تقلا برای برتری را کنار بگذاریم. ما باید کاملاً ریشه‌های این موارد نامقدس را نابود سازیم تا بار دیگر در زندگی ما جوانه نزنند. ما باید خود را کاملاً در طرف خداوند نگه داریم» - الن جی. وایت، Ellen G. White, *Last Day Events*, p. 190

سوالاتی برای بحث

۱. کولسیان باب ۳ آیات ۱۲ تا ۱۷ را بخوانید. در مورد ویژگی‌های مسیحی که پولس رسول کلیسای کولسی را به آنها تشویق نمود، بحث کنید. چرا این ویژگی‌ها اساس حل نمودن تمام اختلافات هستند؟ آنها چگونه ما را در انجام اصولی که

عیسی در متی باب ۱۸ آیات ۱۵ تا ۱۸ به ما داده است، راهنمایی می‌کنند.
۲. بار دیگر به کولسیان باب ۳ آیات ۱۲ تا ۱۷ و آموزه‌هایی که در این آیات یافت می‌شوند، توجه کنید. چرا این موارد کاملاً برای اتحاد کلیسا حیاتی هستند؟
۳. اگر به کلیسای خود، یعنی ادونتیست روز هفتم بنگریم، بزرگترین چیزی که ما را از آن نوع اتحادی که برای بشارت دادنمان به جهان نیاز داریم، باز می‌دارد، چیست؟ آیا تعالیم ما یا اعتقادات ماست؟ البته که نه. این‌ها دقیقاً همان چیزهایی هستند که خدا به ما داده است تا در جهان گسترش دهیم. شاید مشکل تنها به ما، روابط بین فردی، حسادت، مجادله، خودخواهی، تقلا برای برتری ما و خیلی چیزهای دیگر مربوط شود. چرا شما باید خواستار قدرت روح‌القدس برای ایجاد تغییراتی که قبل از دیدن اتحاد در کل کلیسادر شما اتفاق افتاده بود، باشید؟

خلاصه: انجیل عیسی مسیح درباره شفا و تحول می‌باشد. و هنگامی که آنها بیابند، نمی‌توانند در رابطه ما با دیگران تأثیر بگذارند. کتاب مقدس اصول و نمونه‌های قدرتمندی درباره اینکه چگونه می‌توانیم روابطی خوب و نزدیک با دیگران حتی در جهان گناه‌آلود داشته باشیم، ارائه می‌دهد.